

N:o 58.

Af Herr Jöns Persson: Om underdånig skrifvelse, angående förtydligande och ändring af Kongl. Maj:ts förnyade resereglemente den 10 November 1865.

Sedan i många af rikets orter jernvägar finnas, som med fördel kunna begagnas, äfvenledes ångbåtar finnas, som vissa tider kunna passeras. Reseersättning för embets- och tjänstemäns extra förrättningar träffar mången gång enskild man, kommuner samt staten tillräckligt dyrt, om än billigaste färden iakttages, och då man nu antager, att embets- och tjänstemän i allmänhet äro väl aflönade, anser jag att sparsamhet i reseersättningen bör så mycket som möjligt tillämpas. I 6 § af Kongl. Maj:ts nådiga resereglemente den 10 November 1865 föreskrifves som tjänstefel för embetsman, som tager betaldt för resa eller väglängd till högre belopp än den af honom använda. Men i nämnda författning saknas den bestämda föreskriften, att den väg och befordringssätt, som medför minsta kostnad för resan, skall gagnas. Det lär ej höra till sällsyntheten att reseersättning rätt ofta beräknas och väglängd gagnats, som medfört högre utgifter än behovet påkallat; och kan troligen icke förnekas, att det är en oegentlighet, som påkallar ändring och förtydligande, så det må komma att blifva lika för alla och ej får bero på förrättningsmans mer eller mindre grannliga uppfattning.

Det vore ock rättmätigt, om det blefve en skyldighet för domare vid underrätterna, vid bedömandet af reseersättning för parter och inkallade vittnen, iakttaga samma beräkningsgrund och fortskaffningssätt som ofvan är yrkadt. Jag vågar alltså påyrka, att Riksdagen för sin del beslutar och i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhåller:

1:o att det förtydligande och bestämda föreskrifter måtte införas i gällande resereglemente, att vid tjänste-

resor, därför ersättning kommer att beräknas, den väg och det befordringssätt, som medför minsta utgiften för resan, vare sig å jernväg, ångbåt eller skjuts skall begagnas; och

2:o att samma beräkningsgrund måtte gälla för parter och vittnen vid domstolar, då reseersättning der kommer i anspråk.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1879.

Jöns Persson.

N:o 59.

Af Herr Sven Håkanson: Om utsättande i debetsedel af taxeringsvärde å fastighet på landet samt om sådan debetsedels vitsord.

Som nu mera bevillning efter 2:dra artikeln Bevillningsförordningen ligger till grund för flera slags utgifter, såsom kommunala utskylder, stämpelpapper till lagfarter och bouppteckningar, får jag för Riksdagen föreslå,

att i skattskrifnings- eller debetsedel, som härads-skrifvare utfärdar, utsättes för hvarje jordegare taxeringssumman för hans fastighet jemte bevillningen derför, och det för hvarje hemmans nummer eller lott deri, och att sådan debetsedel vid uppvisande i detta